

Příběh ScioŠkol

Díl 2. - Brno, Olomouc, Praha 9

Naše první ScioŠkola na Praze 11 zvedla velkou vlnu zájmu rodičů nejen v Praze, ale i v ostatních českých městech a my se na základě vyplnění dotazníků rozhodli, že zkusíme otevřít i další ScioŠkoly, a to v Brně, Olomouci a na Praze 6. A jak to probíhalo tam?

Brno - Budova

Brno se jako metropole Moravy celkem nabízelo. Oslovili jsme proto všechny městské části (asi 12). Nejstřícněji zareagovala MČ Brno-Jih. Nabídla nám prostory bývalé základní a posléze vysoké školy na adrese Sokolova 145/4, Horní Heršpice. Rekonstrukce se nezdála být příliš náročná, radnice MČ nás velmi podpořila, ale nakonec i v této oblasti nastaly komplikace, protože neschly betonové podlahy tak, jak se předpokládalo. Fakticky tak škola fungovala první dva měsíce jen v prvním patře a plnohodnotná kolaudace proběhla až na konci října (!) prvního školního roku. Do rejstříku byla škola zapsána jen díky tomu, že jsme od stavebního úřadu získali mnohoznačné prohlášení, že budova je kolaudována jako školské zařízení. V onom roce to z nějakého důvodu úředníkům MŠMT pro zápis školy stačilo. Také výdejnu jídla stavební firma nestihla připravit, a proto museli děti i průvodci na začátku školního roku docházet do náhradní - do blízké mateřské školky.

„Než jsme začali školu budovat, nikdy jsem v té části Brna nebyl,“ vzpomíná ředitel Víta Dohnal. „Začali jsme tedy tu oblast důkladně prozkoumávat a objevili například biotop, kde jsme uspořádali setkání s budoucími žáky a zájemci, tzv. ‘výuku nanečisto’ (ukázkou Hejného matematiky, projekt Pes atd.).“

Výběr vedení a průvodců

Průvodci a vedení bylo vybráno s dostatečným předstihem přímo na místě a všichni společně pracovali již od konce května na koncepci své školy a účastnili se besed pro rodiče. Do vedení byl zvolen současný ředitel Víta Dohnal, který do té doby neměl se vzděláním nic společného, dělal ředitele Nadačního fondu Emil. „V květnu jsme byli spolu s mou zástupkyní Katkou společností Scio

vyslání do inovativní školy v jižní Anglii, abychom si dovedli lépe představit, jak by to u nás mělo vypadat,“ vzpomíná na začátky Víta.

Začínáme!

Brněnská Scioškola zahájila svoji činnost 1. 9. 2016. Celkem bylo od září 2016 ve škole cca 30 dětí, na konci školního roku už 54 a na začátku dalšího školního roku dokonce 80. Kolik bude nyní? Ještě je tam pár volných míst ve 2. až 5. ročníku, tak se můžete hlásit ;-).

Olomouc

Olomouc jsme zvolili na základě enormního zájmu rodičů a díky pomoci jedné velmi aktivní maminky se vše nakonec zvládlo také zrealizovat a školu otevřít.

Olomouc - Budova

Dlouho jsme nemohli sehnat vhodnou budovu, až nakonec nám byla nabídnuta čínská restaurace na olomouckém náměstí. Oslovili jsme mladé olomoucké architektonické studio a ukázalo se, že rekonstrukce bude zapotřebí opravdu velká a nákladná. Jde totiž o prostory v historickém centru města, památkově chráněné, kde bylo třeba provést velké množství úprav v šibeničním termínu. Z našich škol je to ale budova zatím architektonicky nejzajímavější, nejmíň tradiční. Problémy při rekonstrukci nastaly v řadě okolností (podlahy, světla, požadavky různých úřadů). Nejvýraznější byly potíže se špatným denním osvětlením, úředníky z hygieny jsme přesvědčovali velmi dlouho a komplikovaně. Dále jsme byli nuceni kapacitu školy stanovit na 100 žáků, neboť vyšší počet podmiňovali hasiči zřízením požárního evakuačního rozhlasu v ceně kolem 300 tisíc.

Z rekonstrukce:

Výběr vedení a průvodců

Výběrové řízení na vedení školy probíhalo na místě, celkem brzy jsme našli současného zástupce ředitele Lukáše Neuberta, ale ještě nějakou chvíli hledali k němu toho pravého do týmu. Nakonec jsme vybrali Michala Vodičku, současného ředitele Scioškoly. Je to náš první a jediný mužský tandem ve vedení a celkově se jednalo o věkově nejstarší tým průvodců s poměrně alternativními zájmy.

I přesto, že zájem byl zpočátku opravdu veliký, nakonec jsme se setkali s vyčkáváním a obavami: „Na začátku bylo 34 dětí a 5 natěšených průvodců (Michal, Lukáš, Zuzka, Iva, Navot). Děti nevěděly, do čeho jdou, rodiče také ne a i průvodci měli spíše mlhavou a velmi naivní představu o budoucím fungování školy. Zpočátku jsme s dětmi hodně hráli hry, seznamovali se a rozvíjeli vztahy. Některé ze starších dětí se už druhý a třetí den nervózně ptaly, kdy se začneme něco učit. Jejich představa o škole byla již pevně zažitá a velmi odlišná od toho, co jsme si představovali my průvodci. Nakonec jsme se učit dovednosti a znalosti začali, ale i tato forma byla jiná, než starší děti znaly. Také prostory školy byly velmi holé a nevybavené, vycházeli jsme z toho, že chceme školu naplnit věcmi, které opravdu chceme a potřebujeme. Během dvou let našeho fungování se počet dětí více než zdvojnásobil a také dospělých je zde dvakrát tolik. Některé děti a především někteří rodiče se s námi postupně rozloučili. To pokud byla jejich představa o škole příliš odlišná a potřebovali jednoduše něco jiného. Stále se k nám však hlásí děti a postupně rosteme. Podařilo se nám vytvořit ve škole dobré vztahy, tvořivé a bezpečné prostředí. Děti se do školy těší a každé prázdniny jsou jim dlouhé. Některým rodičům by stačil už jen holý fakt, že jsou děti ve škole spokojené. My jsme však ambicióznější a chceme s dětmi poznávat, tvořit a učit se věci. V dětech se nám daří podněcovat a udržovat přirozený zájem o svět. Každý plamínek tam, kde se už zdál být ohýnek uhašen, nás naplňuje radostí a dává nám sílu do dalšího snažení. Držte nám palce!“ vzpomíná Lukáš Neubert, zástupce ředitele Scioškola Olomouc.

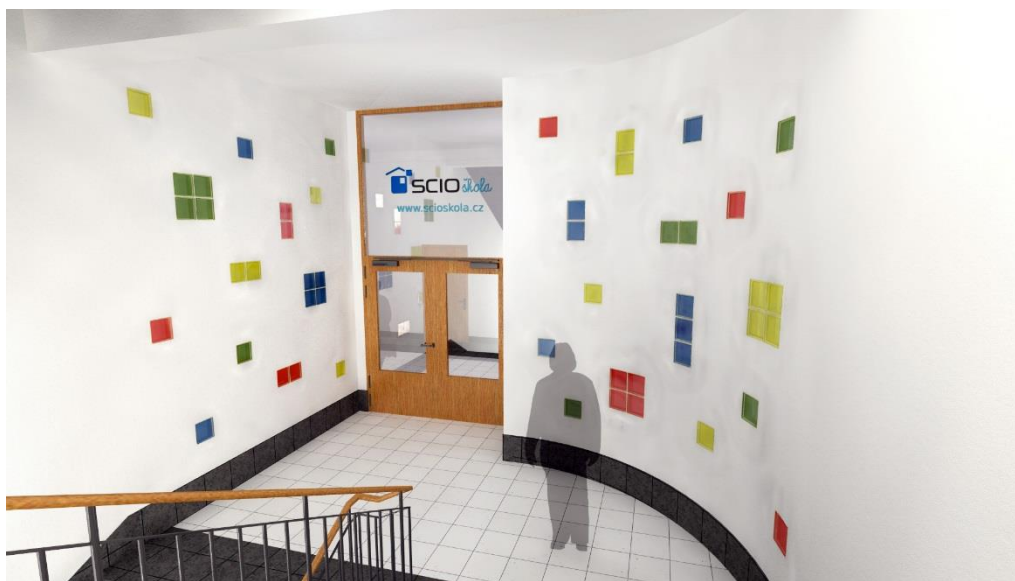

© Tereza Hrubá

Praha 6? Ne, Praha 9!

Budova

Původně jsme chtěli otevřít další pražskou ScioŠkolu na druhém břehu od té na Praze 11 a tak jsme začali hledat vhodné prostory na Praze 6, kterou jsme vyhodnotili jako ekonomicky nejzajímavější. Brzy jsme dokonce našli vhodné prostory – celé patro v obchodním centru Delta. Po dlouhých jednáních a slibech ze strany vlastníků se ale nakonec rozhodli prostory pronajmout Ministerstvu vnitra. Byli jsme tedy opět na začátku. Řadu prostor jsme navštívili a vyloučili buď kvůli nevhodné poloze, náročné rekonstrukci či jiným těžko řešitelným okolnostem. Přesto se nám povedlo najít kancelářské prostory kousek od metra Petřiny. I zde se jednání odvíjela velmi optimisticky, ale zároveň se už krátil čas. A bohužel i zde se majitel nakonec přes předchozí sliby a ujišťování, že něco takového nehrozí, rozhodl prostory nám nepronajmout. Situace tedy byla opět stejná: byl květen a prostory jsme neměli. Zájem ze strany rodičů a dětí byl ale velký: hlásilo se skoro 100 dětí!

Až na poslední chvíli se nám podařilo od Magistrátu získat jedno patro v budově SPŠ Zeměměřické. Dodnes není jasné, kdo všechno se za nás přimlouval. Smlouvu jsme každopádně podepisovali až na konci června. Šlo ovšem o druhý konec Prahy, než kde přes půl roku probíhala informační kampaň pro rodiče, takže z přihlášených dětí jich zbylo jen pár – a my mohli před koncem školního roku začít se sháněním dětí takřka nanovo. Problematická pak byla i rekonstrukce, protože šlo o střední školu, kterou jsme potřebovali předělat na základní, a to hlavně papírově. K tomu bylo nutné upravit především šatny a toalety, kromě toho jsme stíhali už jen opravdu rychlou, základní rekonstrukci, bylo na ni doslova pár týdnů. I ta byla ale nakonec dražší a náročnější než jsme čekali, potřebná razítka jsme získali až na samém konci srpna.

Výběr vedení a průvodců

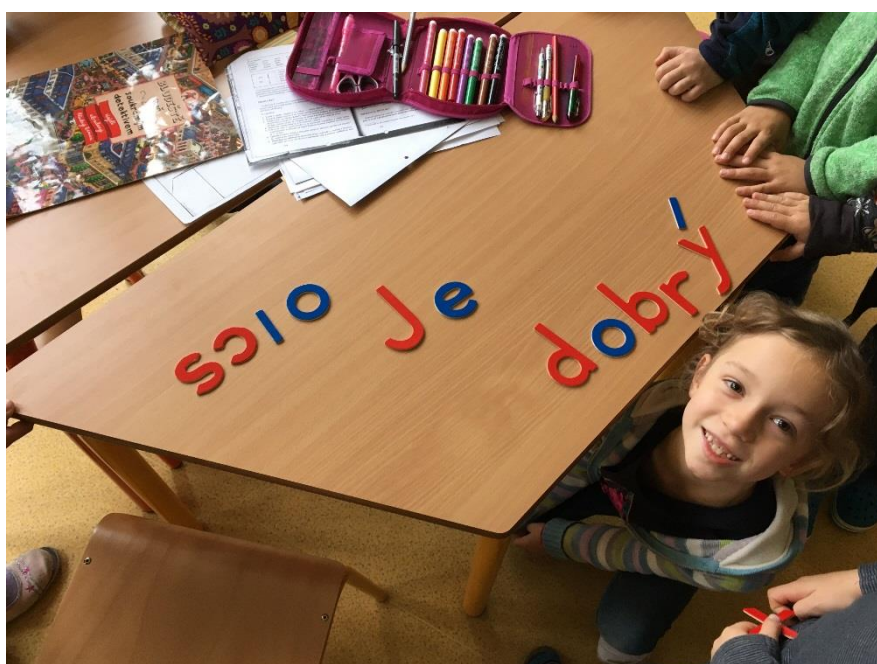
Původní vedení jsme sehnali již záhy, a to na Prahu 6 – Štěpánku a Bětku, kterou pak v pololetí vystřídal Ivan. Ten byl také delší dobu jediným průvodcem, protože také tento výběr byl samozřejmě složitější tím, že jsme začali průvodce hledat až o prázdniny. Nakonec jsme však nějakých deset zajímavých i fajn lidí sehnali a povedlo se jim připravit další školu...

Začínáme!

Začínali jsme v září 2016 s 69 dětmi v 7 třídách. V září 2017 bylo již 120 dětí v 8 třídách. Na konci školního roku jsme měli 130 dětí, z toho 3 studující v zahraničí. Jak to bude v dalším školním roce teprve uvidíme...

Z hodiny češtiny:

A jak na toto období, přípravu škol, které jsme otevřeli v roce 2016, vzpomíná jednatel společnosti Scio Jan Krtička? „Na srpen 2016 vzpomínám velmi nerad, v té době jsem toho moc nenaspal a byly to nervy, které bych už nikdy nechtěl zažít. Výdejnu v Brně nám zapsali do rejstříku, ale reálně existovala až v listopadu. Dokumenty pro Olomouc jsem vyzvedl, nafotil mobilem a poslal Michalovi do Olomouce, aby vůbec stihl zapsat družinu... U všech tří škol jsme potřebné papíry získali až v posledním týdnu v srpnu, často šlo o hodiny a u všech tří adres bylo velké štěstí, že se to vůbec podařilo zapsat. Jsem rád, že všechno nakonec dobře dopadlo.“

Co se ještě v příběhu ScioŠkol dozvíte?

Už jsme vám přiblížili, jak to bylo s prvními čtyřmi školami v letech 2015 a 2016. V dalším roce jsme otevřeli další tři – povedlo se nám konečně sehnat budovu na Praze 6, další ScioŠkolu jsme otevřeli v Jihlavě a vznikla dokonce i jedna NeScioŠkola ve Frýdku–Místku – tu nám úřady dodnes neuznaly, ale stále funguje...